

at ville holde dette Princip saa fast, naar andre vigtige Hensyn tale derimod. Hvad gaar Lovforslaget egentlig ud paa? Det gaar ud paa at sprede Trafikken. Man siger, at det er nødvendigt og rigtigt at holde den samlet, men saa foreslaar man at anlægge to nye Banegaarde ved Kjøbenhavn, virkelige Banegaarde, hvortil man i Tidens Længde — strax vil det ingenlunde ske, men det kan gjerne være, at det vil ske i Tiden — tænker sig en betydelig Del af Trafikken henlagt. Man vil altsaa faae tre Banegaarde i Kjøbenhavn, og saa siger jeg, saa stemmer det noget mere med Lovudkastets Aand at tage den fjerde Banegaard, naar dermed er forbundet betydelige Fordele eller Lettelser, eller man derved undgaar betydelige Ulemper. Jeg beklager, at jeg ikke veed, hvormeget den paatænkte Udvidelse af Banegaarden mod Øst vil koste, fordi der hverken eksisterer Overslag eller Skitser, endfise udførte Planer derover, men naar jeg sammenstiller de forskjellige Talstørrelser, der ere nævnte, og dertil lægger, hvad Ladegaardsmarken, hvis Erhvervelse jeg vil anse for nødvendig, hvis man vil blive paa den nuværende Centralbanegaard, vil koste, saa tror jeg ikke, den nye Banegaard haves under mellem 4 og 5 Millioner Kr. Naar man saa derfor fik et aldeles tilfredsstillende Anlæg, der kunde ventes at være i Martier, vilde jeg ikke sige, at det var en ubillig Udgift, men dersom Resultatet maatte blive, at man om 10 Aar eller 12 Aar eller saa atter skal foretage Udvidelser og da skal af med dobbelt saa mange Penge som nu, medens derimod det Projekt, som jeg tror var at foretrække, utvivlsomt kan anlægges inden Grænsen af 10 Millioner og maasse for mellem 6 og 7 Millioner, saa synes jeg, at man har gjort en daarlig Handel, saa synes jeg ikke, man har tjent Noget ved at beholde den gamle Banegaard, men kommer til at betale den meget for dyrt. Dertil kommer nu, at efter mit Skjøn — og det er et løst Skjøn, fordi der jo ikke foreligger noget Bestemt, hvortil man kan holde sig; det er forøvrigt ogsaa udtalt i Kommissionens Betænkning — vil det være meget vanskeligt at bringe noget Tilfredsstillende ud af den gamle Banegaard ved nye Tilbygninger, meget vanskeligt. Lægges man en Bygning mod Syd for Enden af den nuværende Hovedbygning, ja, saa maa man for det Første rase der Allee, som ligger der foran, den saakaldte Navelinsallee. Jeg vil ikke negte, at Magistraten allerede har raseret en hel Del af den ved at ødelægge Grøfterne og lægge Gasrør hen mellem Træernes Rødder, men det vil dog se løst ud, naar den tages bort paa den ene Side, saa

at beholde den paa den anden, hvor man aabenbart har gjort Regning paa at beholde den ved de nye Bygninger der. Ved saa at lægge en Bygning Øst for Banegaarden, vil den nuværende Banegaard forsvinde for Publikum og tage sig løst ud der midt inde imellem de andre Bygninger. Den er ganske vist meget simpel, men den har i sin Simplicitet en vis Skjønhed, som da forsvinder, uden at man, som sagt, faar noget Tilfredsstillende ud deraf; thi fra begge Sider, og navnlig fra den østlige Side, vil Afgangene til Banegaarden ogsaa blive noget kneben. Man kan undgaa dette ved at bygge en ny Bygning ved den nordlige Ende, det indrømmer jeg, men jeg tror ogsaa, det vil komme til at se underligt ud, og det er ikke ganske uden Betydning, hvad Indtryk Banegaarden gjør paa de tilkommende Rejsende. Det er ikke anstændigt for en Hovedstad med henimod 300,000 Indbyggere at have en Banegaard, som kunde passe sig for: Veile eller Frederiks. Saa kommer der en Ting til. Det ærede Mindretal har udtalt sig for, at Kjøbenhavns Kommune burde bidrage til de paatænkte nye Anlæg. Jeg er enig med mine ærede Kolleger af Flertallet deri, at det ikke med nogen Billighed kan forlanges, fordi der her ikke er Tale om en blot lokal Trafik, som i sin Tid ved Havnebanen, hvortil Kommunen jo bidrog, men her er Tale om at tilvejebringe de Lokaliteter, som Statsbanerne behøve, for at deres Færdsel kan udvides til Statens egen store Fordel, og da Staten har faaet de sjællandske Baner for en forholdsvis billig Pris som et meget værdifuldt Aktiv uden hidtil at have bidraget en eneste Skilling dertil, er der ikke Noget at sige til, at den kommer til at gjøre Sligt, kommer til at foretage baade nogle nye Anlæg og nogle nye Udvidelser af Banegaarden og deslige, for at Trafikken kan gaa uhindret og stige til Statens store Fordel, som det Gud ske Lov tegner til. Det er imidlertid det, jeg vil sige, at jeg indrømmer ikke, at Kommunen skulde være forpligtet, men derimod indrømmer jeg fuldstændig, at baade Staten og Kommunen skulde hinanden at tage et billigt Hensyn til hinandens Interesser ved denne Leilighed. Kommunen skylder Staten ikke at forlange Mere for den Grund, det Jordsmon, som den endnu ikke har benyttet til Noget, end billigt og rimeligt kan være, og Staten skylder Kommunen ikke ved sine Udvidelser, naar de dog ikke kunne føre til noget tilfredsstillende Resultat, at ødelægge eller tilintetgjøre Anlæg, som for Kommunen er af den allerstørste Interesse, eller paabyrde Kommunen fremtidige Udgifter, som næsten ville blive uoverkomme-